

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVII (62) • ŠTEV. (Nº) 48

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 3 de diciembre - 3. decembra 2009

NAJVEČJA PA JE LJUBEZEN

VINKO BRUMEN

(Odlomki iz zadnjega poglavja knjige Iskanja)

Brez luči in vodnikov smo šli iskat prostor iz zmed, zmot in zablod, iz goščave, v katero smo zašli „na sredi pota našega življenja“ (Dante). Brezdomovinstvo je naša usoda, ki je nismo iskali. A ko smo zašli vanjo, je bila naša naloga, da se rešimo iz nje, če ne fizično, pa vsaj duhovno. Saj ni fizično brezdomovinstvo tisto, kar je najhujše. Da je ali bi vsaj utegnil naš duh zaiti „s steze prave ... v blodnje“ (Dante), v tem je naša največja nevarnost. Da tej uidemo, smo šli na pot iskanja.

Če smo kaj našli, če je kaj resnice v izsledkih naših razglabljanj, je bilo po zaslugi brleče svetilke ljubezni, ki je skušala pregnati mrak, ki nam slepi vid in leze v duše ter nam slabi možnost najti resnico, brez katere ne moremo prav ravnati, brez katere smo služnji, kajti svoboda je samo v resnici, samo ona osvobaja.

Ljubezen je bila vodnica v tem iskanju in ljubezen smo spoznali tudi kot najboljšo vodnico v našem ravnanju. Večkrat smo zadeli nanjo in uzrli v njej zadnji razlog in najgotovše merilo svojega ravnanja.

Taka ljubezen nas je vodila pri tem iskanju. V vsakem položaju, v vsaki stvari smo iskali možne resnice, morebiti le drobce resnice, ki bi ga radi rešili. Ljubezen do resnice je bila vodilo tudi tedaj, ko smo morda rušili nekatere drage nam predsodke. Priznati bo treba, da smo vedno iskali tisti prav, vsaj delen ali majčken prav, ki bi utegnil biti v njih. A česar nismo mogli spoznati kot pravo, to smo morali označiti kot krivo. Ljubiti je treba Platona, a še bolj resnico.

Da v svojem iskanju nismo povsem uspeli, da se tudi nismo mogli izogniti vseh zmot, da smo se morda kje celo pregrešili proti ljubezni, ki smo jo izbrali za vodnico v iskanju? Morda in celo prav verjetno. Ali nismo skušali prav to pokazati v vsem razpravljanju, kako lahko se je zmotiti, kako lahko je zaiti. France Veber pravi nekje, da Bog more ne grešiti, zveličani duhovi v nebesih ne morejo grešiti, mi zemljani pa ne moremo ne grešiti. Ne moremo ne grešiti kot ljudje in kot ljudje iščemo poti do resnice. Kdo bi si tedaj mogel domišljati, da je on edini, ki ima prav in v vsem prav, ki se je znal izmotati iz oblasti vseh predsodkov, ki se je znal izogniti sleherni zablodi? Nasprotno, poleg omejitev lastnih človeku, se moramo dobro zavedati tudi vseh tistih, ki so sad okoliščin, zlasti silne časovne stiske, zaradi katere ni mogoče v zadostni meri iskati pomoči vodnikov, drugih mislecev in raziskovavcev, kolikor bi jo mogli dati. Zato ni mogoče dognati marsikake misli, še manj njen izraz.

Ljubezen nas bo obvarovala tudi dveh nevarnosti. Zakoreninjeni v raznih predsodkih, zlasti v najhujšem predsodku, da imamo ravno mi v vsem prav, bi brez ljubezni mogli od ljudi terjati več, kakor pa zmorejo. Pri tem pa bi nas mogla zadeti Odrešenikova grožnja pismoukom: „Tudi vam učiteljem postave gorjé, ker nalagate ljudem nezno bremena ...“ (Lk. 47, 46) In brez ljubezni bi mogli udobno molčati, kadar ne bi smeli molčati, ker smo odgovorni tudi za svoje bližnje in ne le zase. Zopet bi nas mogel zadeti drugi ukor Odrešenikov, namenjen tudi pismarjem: „Gorjé vam učiteljem postave, ker ste vzeli ključ do spoznanja: sami niste vstopili in tistim, ki so hoteli vstopiti, ste zabranili.“ (Lk. 47, 52) Kdor prevzame vodstvo, teoretsko ali praktično, mora voditi z besedo in vzgledom. Da to zmore, mora najprej sam iskati „nebeškega kraljestva“ resnice, iskati s čisto dušo, da ga more zagledati, in iskati s pogumom in zavestjo odgovornosti, da bo upal reči resnica temu, kar je resnica, in zmoti zmoti, in da si bo upal povedati, da to ali ono ni jazno ali ne gotovo, ali da je še odprto za nadaljnje razpravljanje. Prva je resnica, a največja je ljubezen. Obe nas morata voditi v iskanju poti skozi življenje: prva kot luč, a druga kot motor.

Spremembe v Cerkvi

Vrsta važnih sprememb je v preteklem tednu potekla v katoliški Cerkvi na Slovenskem V petek, 27. novembra je presenčila vest, da je s svojega položaja odstopil dosedanji ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran. V soboto pa je sporočilo nunciature potrdilo vse spremembe. Takole se glasi:

„Sveti oče Benedikt XVI. je sprejel odpoved službi dosedanjega ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. Alojza Urana ter za njegovega naslednika imenoval dosedanjega mariborskega nadškofa koadjutorja in celjskega apostolskega administratorja msgr. dr. Antona Stresa. Nadškof Uran je namreč po kan. 401, § 2 Zakonika cerkvenega prava (ZCP) v posebnem pismu svetemu očetu podal odpoved službi, da ljubljanska nadškofija ne bi trpela zaradi njegovega slabega zdravja.“

Nadškofa Alojza Urana so bili sprejeli v bolnišnico v začetku oktobra, ko se je po pomoč zatekel zaradi slabosti. Ker se je njegovo stanje stabiliziralo, so ga po nekaj dneh že odpustili. Takrat so iz tiskovnega urada Nadškofije Ljubljana sporočili, da bo nadškof Uran zaradi zdravstvenih težav nekoliko omejil svoje obveznosti.

Kot je znano ima nadškof Alojz Uran že več kot deset let srčno aritmijo, a ga bolezen pri opravljanju njegove službe do sedaj ni bistveno ovirala. Uran je nadškofijo vodil od leta 2004, v zadnjem času pa je bil večkrat hospitaliziran zaradi zdravstvenih težav.

Novi ljubljanski nadškof metropolit Anton Stres je dejal, da se zaveda, da je „vsaka služba v Cerkvi služenje, ki bi ga rad opravljal v dobro vseh vernikov“.

Seveda so mu po imenovanju številni sobratje, pa tudi javne osebnosti, izrekli čestitke. Med njimi je bil tudi predsednik vlade Borut Pahor. V čestitki je premier izrazil najboljše želje za nadaljnje sodelovanje med državo in katoliško cerkvijo v Sloveniji.

Imenovanje dr. Stresa je povzročilo tudi druge premike. Tako je Papež Benedikt XVI. dosedanjega murskosoboškega škofa msgr. dr. Marjana Turnška imenoval za nadškofa pomočnika mariborskemu nadškofu metropolitu msgr. dr. Francu Krambergerju. Sveti oče je prav tako dosedanjega mariborskega pomočnega škofa msgr. dr. Petra Štumpfa imenoval za škofa ordinarija v Murski Soboti.

Škof Turnšek je bil za murskosoboškega škofa imenovan 7. aprila 2006, škof Štumpf pa je bil 24. maja 2006 imenovan za pomočnega škofa v Mariboru.

Apostolski nuncij (desno) pozdravlja novega ljubljanskega nadškofa. Na levi nadškof Uran

Vsi škofje bodo prevzeli novo službo, ko bo vsak od njih pristojnim pokazal papeževo pismo o imenovanju.

O novem ljubljanskem nadškofu lahko povemo, da se je rodil 15. decembra 1942 v Donački gori v župniji Rogatec. Maturiral je leta 1962 na srednji šoli za izobraževanje duhovnikov v Zagrebu. V letih 1962 in 1963 je v Ohridu v Makedoniji služil vojaški rok.

Msgr. Stres je leta 1960 vstopil v Misijonsko družbo lazarijstov. Študiral je na Teološki fakulteti v Ljubljani in na teološki fakulteti pariškega katoliškega inštituta. Tam je leta 1969 opravil licenciat iz teologije, magisterij iz filozofije pa na Filozofski fakulteti istega inštituta leta 1972. Leta 1974 je doktoriral iz teologije na ljubljanski teološki fakulteti. Asistent na ljubljanski teološki fakulteti je postal leta 1972, od leta 1983 do 1993 je bil predstojnik katedre za filozofijo, od leta 1988 pa predstojnik Inštituta za filozofijo in družbeno etiko. Med leti 1985-1987 in 1997-1999 je bil prodekan Teološke fakultete, do 2000 pa njen dekan.

V misijonski družbi je bil v obdobju 1988-1997 provincialni predstojnik jugoslovanske, pozneje pa slovenske province. Od leta 1985 je predsednik Komisije Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci (SSK).

Papež Janez Pavel II. ga je 13. maja 2000 imenoval za ptujškega naslovnega in mariborskega pomočnega škofa. V škofa je bil v mariborski stolni cerkvi sv.

Janeza Krstnika posvečen 24. junija 2000. Za škofovsko geslo si je izbral geslo: „Vse zaradi evangelija“.

Novi ljubljanski nadškof je opravljal tudi razne funkcije v Evropski škofovski konferenci in v Vatikanu. Od leta 1997 vodi Komisijo SSK za ureditev odnosov s državo. Odgovoren je tudi za duhovno oskrbo v Slovenski vojski. Leta 2007 je bil izvoljen za podpredsednika Slovenske škofovske konference.

Napisal je 18 knjig in brošur ter več kot 300 znanstvenih in strokovnih razprav ter poljudnih člankov v različnih revijah in časopisih.

Ob ustanovitvi novih škofij na Slovenskem ga je 7. aprila 2006 papež Benedikt XVI. imenoval za prvega škofa novoustanovljene celjske škofije. Za njenega škofa je bil umeščen 21. maja 2006 v Celju, 21. januarja je bil imenovan za nadškofa pomočnika Nadškofije Maribor.

(Beri poseben razgovor z nadškofom Stresom na drugi strani)

Poslanci še naprej tudi župani

Državni zbor ni sprejel sprememb zakona o poslancih, s katerim bi uzakonil nezdružljivost poslanske in županske funkcije.

Takšen predlog je namreč podprlo le 34 poslancev, medtem ko jih je 46 glasovalo proti. Poslanci bodo tako tudi v prihodnjem mandatu opravljali funkcije v organih lokalne samouprave.

Predlog spremembe zakona o poslancih so vložili vodje koalicijskih poslanskih skupin Zares, SD, LDS in DeSUS. Predlog je predvideval nezdružljivost poslanske funkcije s katero koli funkcijo na lokalni ravni, tudi s funkcijo občinskega svetnika. Spremembe zakona bi se začele uporabljati ob prvih naslednjih parlamentarnih volitvah, s čimer bi bilo omogočeno prehodno obdobje, v katerem bi vsi poslanci končali mandate pod pogoji, pod katerimi so kandidirali.

Prvopodpisana pod predlog Cveta Zalokar

Oražem (Zares) je pojasnila, da je bila medsebojna nezdružljivost dveh voljenih funkcij že večkrat predmet presoje in odločanja v državnem zboru. Vendar zaradi takšnih in drugačnih razlogov, med katere lahko štejemo tudi vpliv županskega lobija, interesov in kalkulacij političnih strank, nikoli ni prišlo do rešitve.

Poslanka je priznala, da ima navzočnost predstavnikov lokalnih skupnosti v državnem zboru tudi določene pozitivne učinke, a so po njenih besedah v letih delovanja DZ vse bolj prihajale v ospredje negativnosti in slabe strani rešitve, ki poslancem omogoča istočasno opravljanje funkcij na lokalni ravni.

V prid nezdružljivosti opravljanja obeh funkcij po njenih besedah govori kar nekaj argumentov. Tako je treba ločiti državno in lokalno raven ter uveljaviti delitev oblasti, kadar prihaja do mešanja izvršilne in zakonodajne oblasti. Dvoj-

no funkcionarstvo, ki ima vgrajeno kolizijo interesov, po njenem mnenju tudi prinaša neenakopraven položaj posameznih občin, saj je le manjšini omogočen neposreden vpliv prek svojih županov.

V SDS so k zakonu predlagali dopolnilo, po katerem bi nezdružljivost funkcij veljala samo za poslance mestnih občin, vendar so poslanci tudi tega zavrnili.

Stališča poslank in poslancev, od katerih jih kar 53 opravlja tudi funkcijo na ravni lokalne samouprave - 24 je županov, šest podžupanov, 23 pa občinskih svetnikov - so

bila deljena tudi znotraj poslanskih skupin. Ker je večina napovedala, da bodo njihovi poslanci glasovali po svoji vesti, do glasovanja ni bilo jasno, kakšna bo usoda zakona.

Pri glasovanju pa se je večina poslank in poslancev izrekla proti uzakonitvi nezdružljivosti funkcij. Proti takšni spremembi so glasovali tudi poslanci, ki hkrati opravljajo župansko funkcijo, med njimi med drugim Franc Pukšič, Franc Bogovič, Matjaž Zanoškar, Lojze Posedel in Renata Brunskole. Za nezdružljivost pa so se izrekli župani Damijan Perne, Vili Rezman in Bogdan Barovič.

BERI...

STO LET FILOZOFA	
VINKA BRUMNA	3
SPOMNILI SMO SE ŠKOFA ROŽMANA..	3

POGOVOR: NADŠKOF ANTON STRES

„Vztrajajte na tej poti“

filozofa in teologa, a predvsem za dobrega pastirja. In okoli tega se je vrtelo prvo vprašanje:

Kot pastirja, kaj Vas najbolj skrbi v sedanji Sloveniji?

Gotovo, da je škof najprej pastir in je to tudi moja prva skrb. Tako kot velikokrat pripovedujem vernikom in članom škofijskih pastoralnih svetov, mora biti njihova prva skrb ta, da bo šla - po domače rečeno - vera gor ne pa dol. Se pravi, da bo v teh časih, ki niso naklonjeni krščanski veri, še posebej ne v Evropi, bilo v Sloveniji vendarle dovolj ljudi, ki bi sprejeli Jezusa Kristusa za svojega učitelja, vodnika in pastirja, da bi bilo več kristjanov. Da bi pa to dosegli, je potrebno, da bi vsak kristjan, vsak član skupnosti, čutil odgovornost za to. Potrebno je, da bi presegli to stanje, ko nekateri mislijo „saj, prihodnost krščanstva; to je naloga škofov in duhovnikov, se pravi, profesionalcev, drugi pa gledamo ob strani, kako se stvari dogajajo, če jim uspeva ali ne“. Mi smo tudi v celjski škofiji s tem namenom pripravili pastoralni načrt, katerega glavni cilj je bil ravno to: da bi vsa škofija, da bi vsi kristjani postali znova misijonarji, znova oznanjevalci evangelija, krščanstva, da bi se dejavno vključili v prizadevanja Cerkve, da ne bi bil škof sam, da ne bi bili duhovniki sami, ampak da bi celotno občestvo bilo misijonsko.

Mnogo ste govorili o razkristjanjenju, o sekularizaciji Evrope. V tem pogledu še vedno opazate razliko med Evropo in Slovenijo? Smo tudi v Sloveniji na isti poti?

Slovenija je med slabšimi primeri v Evropi. Glede na nekatere raziskave javnega mnenja, ki jih izvajajo razne ustanove v Evropi ravno s tem namenom, da bi ugotovili kakšne vrednote priznavajo ljudje, opazamo v Sloveniji zelo zaskrbljujoče pojave. Slovenija je na zadnjem mestu sklenjenih porok v Evropi. Ljudje živijo skupaj, a se nočejo poročati. Slovenija je poleg Francije (in tam ni tako striktno kot pri nas) in poleg Albanije edina država v Evropi, ki nima v šoli nobenega verskega pouka. Med državami, ki so leta 1989-1990 zavrnili komunizem, je Slovenija med tremi, kjer je krščanstvo najbolj odsotno iz javnega življenja: poleg vzhodnega dela Nemčije in Češke je Slovenija na tretjem mestu. Glede demografije: porast rojstev se v zadnjih letih malo popravlja, vprašanje pa je, kako bo sedanja gospodarska kriza vplivala na vse to. Skratka, v tem pogledu je Slovenija med najbolj razkristjanjenimi deželami, čeprav moramo reči da, kar zadeva nedeljnik, tiste, ki hodijo vsako nedeljo k maši, imamo še vendarle petnajst procentov, kar je tudi več kakor v Argentini.

Na vse to verjetno vpliva ne preveč uglajeno razmerje med Cerkvijo in državo.

V času komunizma je Cerkev uživala spoštovanje, imela je moralni ugled. Tokrat ga pa nima več. Oziroma, nekatere stvari so se zgubile v Sloveniji. To verjetno tudi delno po naši krivdi. A veliko ljudi gleda na Cerkev zelo negativno. Zadnja stvar, ki je postala kar moderna, je ideja, češ, da je Cerkev bogata. Tisti, ki Cerkev poznamo, vemo, da smo revni. Morda smo v preteklosti storili nekatere korake, ki so ustvarili ta vtis, da smo bogati.

Srečali smo se s sedanjim ljubljanskim nadškofom in metropolitom komaj nekaj ur prej, preden ga je letalo popeljalo nazaj v Slovenijo. Pogovor je bil kratek, času in okoliščini primeren, a izredno prijazen in odkrit. Škof Stres velja za vrhunskega slovenskega

Glede razmerja med vlado in Cerkvijo se je ob imenovanju Aleša Guliča na mesto direktorja Urada za verske skupnosti govorilo o provokaciji. Kaj menite ob tem?

To je bila gotovo provokacija. V tem je imel kardinal Rode popolnoma prav. Namreč to je tako, kot če bi na primer imenovali gospoda Jelinčiča za ambasadorja na Hrvaškem. Primerjava ni pretirana. Gospod Gulič je namreč v preteklosti igral v odnosu do Cerkve precej vidno vlogo, predvsem takrat, ko je šlo za sprejem novega zakona o verski svobodi, ki je dober zakon in s katerim smo zadovoljni. Sicer je nepopoln, ker ne rešuje vsega; ampak tisto, kar rešuje, rešuje dobro. Verskim skupnostim in Cerkvam je velikokrat zelo v prid. Ima moderen evropski pristop. In takrat je gospod Gulič hotel v parlamentu uveljaviti drugačen zakon, ki je bil pa seveda zelo restriktiven. Lahko rečemo, da po sedanjem zakonu, ki je bil takrat izglasovan, je Cerkvi vse dovoljeno kar ni prepovedano. Guličev zakon pa je bil tak, da je bilo vse prepovedano, kar ni bilo dovoljeno. Bil je poizkus, kako čim bolj izriniti vernost v zasebno sfero. To je eden velikih problemov v Sloveniji, da nekateri še po dvajsetih letih demokracije ne razumejo, da je tudi vera lahko navzoča v javnem življenju in da vera ni samo zasebna zadeva, kot je bila v času komunizma.

To se pravi, da bi radi porinili vero nazaj „v zakristijo“, kot se je včasih reklo temu.

Hotelo se je ustvariti stanje, da bi država delala, kakor da nima nič proti, če hočejo ljudje biti verni, ampak da to je njihova zadeva, ki državo nič ne briga. Naj si verniki pomagajo kot vedo in znajo. Ampak, ker je svoboda vere človekova pravica, je dolžnost države, da to pravico omogoča, to se pravi, da ji prihaja naproti. Tako kot ima človek pravico do izobrazbe in mu država prihaja naproti s tem, da mu omogoča šolanje, tako bi morala nastopati tudi glede verskega življenja. Enako kot v kulturi, v prosveti, v rekreaciji ali v športu.

Država te dejavnosti podpira, ker ve, da so to dobre dejavnosti, ki človeku veliko pomenijo in koristijo, in jim zato prihaja naproti in omogoča te dejavnosti. Z vero mora biti isto.

Prej ste omenili problem družine. Se položaj izboljšuje ali gre na slabše?

Položaj družine se ne izboljšuje. Mi se v Cerkvi trudimo, da bi mlade čim bolj pripravili na zakon. Tukaj pač naredimo, kar se narediti da. Je pa res da država stanje problema družine še slabša. To vidimo sedaj s tem načrtom zakona, da bi istospolnim družinam dali enako mesto kakor jo imajo družine v običajnem pomenu besede. To je zelo hud napad na vrednoto družine in mi bomo v Cerkvi naredili vse, da do tega zakona ne bi prišlo.

Med svojim obiskom v Argentini ste izrekli zelo pohvalne besede o naši skupnosti. A gotovo imate tudi kak nasvet za našo rast.

Kar premalo časa sem bil tukaj, da bi dajal kakšne nasvete. Vsak nasvet mora biti realističen in upravičen. Jaz mislim, da morate le vztrajati na tej poti, ki ste jo do sedaj prehodili in ki je občudovanja vredna, saj tudi v Sloveniji vsi spoštujejo vas, argentinske Slovence. Vsi priznavajo neverjetno žilavost in odpornost, zvestobo in požrtvovalnost, ki poteka po vseh vaših Domovih. Če je na mestu kakšen nasvet, je le ta, da ohranite to, kar ste doslej s tako požrtvovalnostjo zgradili, da bodo lahko tudi novi rodovi deležni tega velikega duhovnega bogastva. Kot sem rekel srednješolcem ob koncu tečaja: vsak, ki ima dva jezika in pozna dve kulturi je bogatejši za eno kulturo in to je veliko bogastvo. Prepričan sem, da boste to prednost tudi znali ceniti in ohraniti.

Še kakšno misel za zaključek?

Pred nami so božični prazniki. Smo na začetku adventa in potem pride hitro Božič. Božič je praznik božje bližine. Bog je postal solidaren s nami. Tako solidaren, da je postal eden izmed nas. To je sporočilo Božiča. Daj Bog, da bi to solidarnost, ki jo vedno potrebujemo, tudi znali gojiti med seboj. V tem smislu želim vsem Slovencem v Argentini že danes prav lepe in blagoslovljene božične praznike. Da bi vas lahko vedno spremljala ta zavest, da je Gospod z nami in z vami.

Pogovarjal se je Tone Mizerit

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

V težkih okoliščinah Argentina obhaja srebrni jubilej, odkar sta Argentina in Čile podpisali mejni dogovor, potem, ko je poseg tedanjega papeža Janeza Pavla II preprečil vojno s sosednjo državo. Predsednici obeh držav sta pohiteli v Rim na spominsko svečanost.

Bratje združeni naj bodo ...

Mejni problem na Beaglovi ožini je tedanje stanje pripeljal do skrajnosti. Vse je bilo v bojnem stanju in manjkalo je le še ukaz za napad. Božič leta 1983 bi lahko bil začetek bratomorne vojne, kateri sta se pred stoletjem obe državi odpovedali in postavili vrh Andov kip Kristusa Odršenika. Je tako težko govoriti, da je božja Previdnost in vera narodov rešila mir? Ko je obup poplaval zadnjo iskrico upanja je izreden poseg tedanjega papeža ustavil začetek sovražnosti. Začela se je dolga in naporna pot kardinala Samoreja, ki je končno dosegel mejni sporazum. 29. novembra 1984 sta ga podpisala zunanja ministra Dante Caputto in Jaime del Valle Allende. Mir je bil rešen in bratje so ostali združeni. Začelo pa se je tedaj tudi medsebojno gospodarsko sodelovanje, ki je v teh letih obrodilo nemalo sadov. Za proslavo sta se sestali s papežem gospa Cristina Fernández de Kirchner in čilska predsednica Michelle Bachelet. Mimo zgodovinskega spomina in nenehne zahvale svetemu sedežu pa je važno, da je Benedikt XVI ob tej priložnosti poudaril, da danes borba za mir predvideva boriti se proti korupciji in revščini. Bo klic naletel na gluha ušesa?

Preveč skrbi.

Doma slavlje ni imelo zasluženega odmeva. Po eni strani so ljudje že pozabili, kakšnih grozot jih je rešil papežev poseg. Po drugi strani pa so zagnjeni z vsakdanjimi težavami. Med temi je na prvem mestu pomanjkanje javne varnosti. Ne mine dan, ne da bi v novicah poročali o nesmiselnih ubojih nedolžnih ljudi, ko jim zlikovci okrnejo življenje za par bankovcev. Poštene, večkrat celo mlade in vzorne osebe padajo pod streli zločincev, ki potem izginejo v množičnih bednih naseljih. Zaman ljudje zahtevajo poseg vlade, zaman kličejo po stvarnih ukrepih. Zaenkrat je vse le glas vpijočega v puščavi. Vlada je zagledana le v svoje osebne interese. Saj smo zadnjič omenili, da se v letošnjem letu nobe no od zakonskih besedil, ki jih je vlada poslala v parlament, ni dotikalo vprašanja varnosti. Guverner Scioli sicer obljublja nove zakone in ukrepe v provinci Buenos Aires, a doslej ni učinka. Pa tudi druge province imajo slične težave: Córdoba, Mendoza, Santa Fe ... Tej skrbi stoji ob strani revščina,

ki jo vlada vztrajno zanika, a ki po privatnih ugotovitvah nenehno raste.

Samočasne krpe.

Program 100.000 delovnih mest, ki ga je napovedala predsednica in ga izvajajo predvsem župani Velikega Buenos Airesa je le začasna rešitev za številne brezposelne. Prav tako je majhen požirek za žejne upokojence doklada 350 pesov, ki jo bodo kot izreden dodatek prejeli ob koncu leta. Te dni so začeli prejemati izredne stroške doklade tisti, ki so se prijavi po napovedi gospe predsednice. Ugotavljajo, da je poldrug milijon družin, ki so v stanju prejemati znesek 180 pesov na otroka. A vsi ti ukrepi so le začasne krpe na strgano obleko. Sredstva bodo enkrat pošla če ne bo gospodarske reaktivacije. Dobro pa vemo, da je gonilni motor argentinskega gospodarstva poljedelstvo. Konflikt na tem področju ni rešen, in dokler se sem ne vrne mir in sloga, je vse „pripopano s slino“. V petek 27. novembra so se znova sestali zastopniki kmečkih organizacij z ministrom za poljedelstvo in živinorejo. Sestanek se je zavlekel, a kmetje so odšli „praznik rok“ in potrdili množično manifestacijo, ki bo 10. decembra in kamor vabijo vse prebivalstvo.

Prelomna točka.

Isti dan (10. decembra) bo vlada izgubila večino v obeh zbornicah, ko nastopijo novoizvoljeni poslanci in senatorji. Večkrat smo že omenili, da to verjetno ne bo težava, saj ima v rokah najbolj trde vajeti (ali bič): finančna sredstva, ki jih province krvavo potrebujejo, in jih vlada deli le „zvestim“. Za letošnje leto ugotavljajo, da so se izredni zvezni prispevki skoraj podvojili. A večina fondov je šla tja, od kjer so prihajali parlamentarni glasovi, blazno pa se je znižal prispevek provincam, čigar parlamentarci so v parlamentu zavzimali protivladna stališča. To je pripeljalo celo do sodnih postopkov, ki pa bodo verjetno prišli do kakega razpleta, ko sedanje vlade že ne bo več. Kot pravijo: počasna pravica ni pravica. Se pa vidi, da se v parlamentu zatika, ker doslej še niso prišli do sporazuma glede sestave delovnih teles. Vlada hoče obdržati vodstvo in večino v ključnih komisijah, opozicija pa se temu vztrajno upira.

Kakšna povezava?

Oči vseh pa se obračajo proti letu 2011, ko bodo predsedniške volitve. Zavedajo se, da bodo le široka povezava ali močni dogovori preprečili, da bi jih Kirchner ponovno izigral na podlagi zakona politične reforme. Je možno soglasje med radikali in upornimi peronisti, o katerem je te dni sanjal Duhalde?

SLOVENCİ V ARGENTINI

OB STOLETNICI ROJSTVA

Filozof dr. Vinko Brumen

To nedeljo bo poteklo sto let, odkar se je rodil dr. Vinko Brumen, eden najpomembnejših slovenskih filozofov, zadnji učenec Franceta Vebr, ustanovni član Slovenske Kulturne akcije, dolgoletni vodja filozofskega odseka, predavatelj in pisec. Rodil se je 6. decembra 1909 v Šalovcih pri Ptujju v družini Vincenca Brumna in Marije roj. Bauman. Promoviral je na ljubljanski univerzi, bil je profesor filozofije in psihologije na ljubljanskem učiteljskišću. Izpopolnjevanje univerzitetnih študij je nadaljeval v Nemčiji in v Angliji.

Poročil se je z Ljudmilo Šuštaršič 4. junija leta 1940 na Rožniku pri Ljubljani. Od tam je 11. februarja leta 1945 odšel na Primorsko, ker so potrebovali učnih moči za slovenske šole. Do konca meseca maja je bil inšpektor šole na Primorskem. Bil je ravnatelj slovenskega učiteljskišća v Gorici pod zavezniško upravo po vojni. Po preselitvi iz enega begunskega taborišča v drugo je odšel v Argentino, kamor je dospel 21. januarja leta 1948. Tu je dobil odgovorno službo v eni glavnih buenosaireskih knjižniških založb.

Umril je na praznik Gospodovega oznanjenja 25. marca leta 1993 v Hurlinghamu, po dolgi in mučni bolezni. Pokopali so ga 27. marca na pokopališču Pablo Podesta, Tres de Febrero.

Kot otrok in šolar se je posebno zanimal za zgodovino in literaturo. Na univerzi se je vpisal v pedagogiko in filozofijo, to je bila 27. izpitna skupina. V obih se je kar dobro počutil. Kot pomožni predmet pa je izbral narodno zgodovino. Študij je opravil v najkrajšem mogočem roku: fakultetno diplomu (licenciaturo) je dobil po štirih letih (1935), doktorat pa po petih letih študija (1936). Proforski izpit je mogel opraviti šele pet let kasneje.

Iz filozofije ga je posebno privlačila zgodovina ali razvoj filozofskega mišljenja; v pedagogiki pa se je odločil za izobraževalno politiko. Njegovi prvi pedagoški spisi so razodevali trojno zanimanje. Njegov učitelj, Karel Ozvald, je za leto 1933/34 predložil za svetosavsko nagrado temo Kulturno-pedagoški pomen Slomškove knjige „Blaže in Nežica v nedeljski šoli“. Napisal je nalogo in dobil nagrado, katero je delil z neko sošolko, redovnico. Na spodbudo profesorja je spis dodelal, ga predložil kot doktorsko tezo in si z njim pridobil naslov doktorja filozofije. Izšel je v knjigi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru leta 1936. Nemci so ob zasedbi leta 1941 naklado uničili. Leta 1943, je izšla skrajšana in komentirana izdaja Anton Martin Slomšek, Blaže in Nežica pri Mohorjevi družbi v Ljubljani.

Njegov stik s profesorjem Ozvaldom se je nadaljeval po koncu študija. Dr. France Veber pa ga je naučil ne le filozofije, ampak filozofiranja.

Dr. Brumen je napisal še nekaj spisov iz pedagoške zgodovine. Prof. Ivan Dolenc mu je pridobil delo nadaljevanje izdaje Izbranih spisov Janeza Evangelista Kreka. Začel je delo, a ni mogel nadaljevati zaradi zaposlenosti. V zvezek izbranih spisov je natisnila Mohorjeva družba v Celju pred vojno, celo naklado so dobili in uničili Nemci.

Leta 1937/38 je obiskal Nemčijo in Anglijo (to potovanje je omogočila ljubljanska univerza s podelitvijo Turnerjeve štipendije za leto 1937/38) in skušal prodreti v temelje obeh šolskih sistemov in skrivnost njunih uspehov. O tem je napisal prvi dve poglavji za knjigo, pisanje pa je prekinil ob začetku vojne, ker o Angliji je bilo nevarno in samo o

nemških pa ni hotel pisati.

V medvojnem času pa je pisal daljše spise. Pisal je svoje misli o strokovnem šolanju tedanje mladine. Skušal je očrtati celotni šolski sistem, kakor bi ga želel videti uredenega. Dela ni dokončal, ker je šel v Gorico (1945), spisi pa so ostali v Sloveniji. V tem času je pisal tudi Očrt občje pedagogike po načelu prof. Ozvalda. Bila je vzgojna knjiga, ki je razlagala poglobljena vzgojna vprašanja dosegljiva preprostejšim ljudem. Preložil jo je Ljudski knjigarni. Ta jo je poslala v oceno ravnatelju Marijanišča in kasnejšemu ljubljanskemu metropolitu Pogačniku; ta ga je po branju poklical in razčlenil nekatere teme. Zaradi prevrata se je izgubil celo izvorni rokopis. Za učiteljskiščne je napisal skripta, izdana v Trstu po vojni (1949) kot Psihologija in pedagoške vede.

Odšel je v Argentino. Odhod od doma je bil hud udarec: ni verjel, da so odšli začasno, poklicno delo se je prekinilo, izgubil je svojo knjižnico in mnogo zapiskov za lastno delo.

Ker mu bi bilo težko pisati o vzgoji in šoli v Argentini, se je obrnil bolj k filozofiji. Zanimal se je za zdmsko stvarnost. Skušal je s pisanjem pomagati tistim, ki jim je bilo težko življati se v novo deželo. Iskal je korenine njihovega stanja, zlasti njihove nesposobnosti; stvarno in trezno je gledal na nove probleme. Vso to spoznanje se je izlilo v knjigo, imenovana Iskanja (1967). V tej zbirki se je posvečal mišljenju, opazovanju in študiju slovenske zdmske skupnosti, še posebno v Argentini. Knjigo je napisal zaradi razpisa literarne nagrade (Velikonjeva božična literarna nagrada), ki jo je dobil leta 1965 in jo je delil z Jurčecem. Kmalu je za isto knjigo dobil tržaško nagrado Vstajenje (1967). V tej dobi je močno vplival nov dejavnik: nastop papeža Janeza XXIII. V Iskanjih in v nekaterih drugih spisih je mogoče zaslediti sledove koncilskega zbora.

V Argentini je pa tudi pri Slovenski Kulturni Akciji izšla knjiga O politiki in politikih.

Njegovo pozornost je pritegnil nauk španskega filozofa Xaviera Zubrija, še bolj pa se je poglobil v tomizem in posebej v Ušeničnika. Študiral je tomistično filozofijo pod vplivom svojih prijateljev. Politika ga je vedno zanimala, posebno v teoriji. Bal se je, da bi mu praktična navezanost na kako določeno politiko mogla omejevati svobodo razmišljanja.

To poudarjeno zanimanje za politiko je privedlo filozofa, da je ponovno pripravil knjigo o delu in osebnosti Janeza Ev. Kreka, z naslovom Srce v sredini, ki je izšla leta 1968 v založbi Slovenske tiskovne družbe Editorial Baraga. Knjiga je nastala po želji g. Ladislava Lenčka. Začel jo je pisati sredi leta 1966. Pisal jo je v preprostem jeziku, tako, da bi vsi, tudi mlajši, mogli in hoteli brati. Pisal je predvsem o Krekovem delu.

Svoja dognanja je objavljaval v revijah in listih: v Sloveniji zlasti v Času, Pedagoškem zborniku, Slovenskem učitelju in Slovencu; v Argentini pa v Vrednotah, Meddobju, Glasu Slovenske kulturne akcije, Zborniku Svobodne Slovenije in Duhovnem življenju. Leta 1980 je zbral nekatere teh razprav v knjigi Naš in moj čas.

Na slovenskem oddelku Ukrajinske univerze sv. Klementa v Buenos Airesu je kot izredni profesor predaval filozofijo in zgodovino slovenske filozofije.

V Sloveniji pa je izšla knjiga Argentinski spisi (1992), odlomki iz vseh njegovih del. Uredita sta jo dr. Irene Mislej in dr. Frane Jerman sta izbrala 150 najbolj reprezentativnih bibliografskih enot, ki naj bi pokazale dr. Brumna kot filozofa in vzgojitelja.

Damijan Petelin

VTISI IZ SLOVENIJE

Odmevi na Rožmanovo obletnico

Obletnica smrti škofa dr. Gregorija Rožmana v necerkvenih medijih ni kaj dosti odmevala. Bila je podana kot novica v okviru nedelje, povezane s katoliško Cerkvijo, ni bilo pa opaziti kaj več. Tu ne upoštevam običajnih zapisov v komentarjih na internetu, iz katerih bi se dalo narediti zaključek, da bi se — če bi bile okolnosti podobne takim, kot so se n.pr. po letu 1991 pojavile v nekaterih drugih republikah bivše Jugoslavije — poslužili istih metod, kot so se jih med revolucijo.

A pustimo to, saj je vzrok za te vrstice spominjanje škofa Rožmana tudi v zamejstvu. Tako goriško-tržaški Novi glas kot celovška Nedelja sta zabeležila slovesnost spominske maše v ljubljanski stolnici.

Nedelja pa je objavila tudi poročilo o maši, s katero so se spomnili svojega rojaka-škofa v njegovi rojstni fari Šmihel. Bogoslužje je vodil Jože Kopeinig, rektorja doma v Tinjah in duhovniške skupine Sodalitas s šmihelskim župnikom Francem Krambergerjem in duhovnika Jožeta Lodranta iz Mežice. Pevsko je obogatili mašo domači cerkveni zbor. V pridigi je rektor Kopeinig orisal škofovo življenje in težke razmere, v

katerih je vodil svoje vernike v času vojne in revolucije: „Prestati je moral toliko laži, obrekovanj, podtikanj in krivičnih sodb že za časa njegovega življenja in še po smrti. V težkih časih, ki so razdvajali slovenski narod in takratni svet, je bil kot škof branitelj vere in zdrave narodnosti.“

V isti številki je priznani časnikar Bogomir Štefanič prispeval svoj komentar, ki je slonel na prisrčni razlagi(ozirova hotel je razložiti, pa ni uspel) osemletnemu sinu zakaj škof Rožman, ljubljanski škof, ni pokopan v Sloveniji, ampak v Ameriki. V naslednjih vrsticah omenja škofovo pravico, da počiva v domači zemlji in zaključuje: „Prepričani smo, da pri tej odločitvi [da je pokopan v Sloveniji] ni potrebno nikakršno omahovanje, ki bi si za pretvezo jemalo nasprotovanje javnega mnenja. Ali sme nahujskano javno mnenje odločati o pravici Slovenca do groba v slovenski zemlji?! Škofa Rožmana je treba prekopati, da bomo lahko v Sloveniji na njegovem grobu izpolnili njegovo željo s smrtno postelje: 'Molite zame in za moje preganjalce!'“

GB

Kristus mora kraljevati

Praznik Kristusa Kralja in spomin ob 50. obletnici smrti škofa dr. Gregorija Rožmana

V nedeljo, 22. novembra smo slavili praznik Kristusa Kralja veseljstva; spomnili pa smo se tudi, da je poteklo petdeset let, odkar je umrl škof dr. Gregorij Rožman kot izgnanec iz rodne domovine. Odložil je težo križa in odšel po plačilo.

Zbrali smo se v cerkvi Marije Pomagaj k sveti maši, ki jo je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev v Argentini dr. Jure Rode. Somaševala sta pater dr. Alojzij Kukavica in msgr. France Urbanija. Med mašo je pel deklški pevski zbor Milina s Pristave pod vodstvom prof. Marjane Jelenc Petrocco. Na orglah jih je spremljala ga. Anka Savelli Gaser. Prvo berilo je bral g. Stane Snoj, psalm je prebrala

ga. Pavla Kremžar, drugo berilo pa gdč. Angelca Klanšek.

Pri pridigi se je dr. Rode ob razlagi beril in evangelija spomnil škofa dr. Gregorija Rožmana. Ob preroku Danijelu je zatrdil, da je Kristusovo kraljestvo neuničljivo, da je samo Bog končni Gospodar. Propadli sta komunistična Rusija in Jugoslavija, zrušila sta se Tretji Rajh in fašistična Italija. Škof Rožman je svaril pred komunizmom, zato so ga obsodili, končno pa bo zmagala resnica. Po petdesetih letih se ga tudi v Sloveniji spominjajo. V ljubljanski stolnici je bila slovesna maša; o procesu proti škofu Rožmanu so izšli dokumenti v knjigi „Pred sodbo sodišča in sodbo vesti“. Vsi smo povezani s Kristusom; njegovo trpljenje in poveličanje sta enota. Škof Rožman je do smrti molil za vse tiste, ki so ga preganjali. Jezus je pred Pilatom potrdil, da je Kralj, vendar ni od tega sveta. Pričevati mora za Božje kraljestvo. Tako je tudi škof Rožman vedno pričal resnico. Ljubil je slovenski narod in se zanj žrtvoval. Vera je bila zanj na prvem mestu. Priporočal je molitve rožnega venca in čaščenje Marije, Božje Matere. Pripravil je Evharišični kongres in kongres Kristusa Kralja. Med vojno je spremljal trpljenje naroda in skušal pomagati, kjer je le mogel. V begunstvu je obiskoval Slovence, razkropljene po vsem svetu. Učil in spodbujal jih je, naj ostanejo zvesti

sveti veri. Trpel je nekrvavo, duhovno mučeništvo in iskal razumevanja le pri Križanemu Kristusu. Smemo mu zaupati svoje trpljenje, iz večnosti nam more pomagati, ker posreduje za nas pri Bogu. Ob koncu maše se je dr. Rode zahvalil vsem, ki so sodelovali pri pripravah in izvedbi proslave.

Po maši je bila v dvorani škofa Rožmana igra Andražev norček. Zgodovinsko dramo v treh dejanjih je napisal g. Miha Gaser, ki je tudi režiral. Napisana je v spomin vsem nedolžnim žrtvam nečloveškega postopanja med in po drugi svetovni vojni (podroben komentar drame je izšel v št. 36, 2008). Dramo so doživeto predstavili naslednji igralci: Ciril Jan (Jezusov glas), Niko Stariha (Andražev norček), Mimi Kočar (Andraževa Lojzka), Ivo Urbančič (Praportnik Lojze), Gabi Bajda Križ (Praportnica), Martin Selan (Praportnik Jernej), Lucijana Pleško (Praportnik Mojca), Tone Tomažević (Janez), Mirjanka Voršič Truden (Mica), Vanči Štrubelj (Miro, komunist), Erik Oblak (Sašo, katoličan), Aleks Puntar (Štefan, katoličan), Luka Štrubelj (Ilič, komunist), Karolina Kenda (Cvetka). Scenski prostor je pripravil g. Tone Oblak; mizarska dela Rudi Gričar; maske Metka Havelka Mgister in Gabi Bajda Križ; šepetalki Andrejka Puntar Gaser in Ingrid Kopač Selan; luči Damijan Ahlin; zvok Adrijan Gaser; mikrofonist Aleksander Gaser. Program proslave je oblikovala Erika Indihar.

Po končani predstavi se je, v imenu odbora Slovenske hiše, nastopajočim in sodelavcem zahvalil g. Janez Jelenc.

Globoko pretreseni smo odšli domov v zavesti, da je križ ne le znamenje trpljenja ampak tudi odrešenja.

m. m.

SKA

Gledališki in literarni večer

Slovenska kulturna akcija je v soboto, 3. oktobra 2009 v dvorani dr. Tineta Debeljaka v Slovenski hiši priredila kulturni večer z dvojnimi programom.

V prvem delu programa je **Lojze Rezelj** predstavil knjigo, ki je izšla izpod peresa nam znanega tržaškega rojaka **Marjana Pertota** „Slovensko gledališče v Argentini“.

Lojze Rezelj, ki potanko pozna gledališko dejavnost v naši skupnosti, saj je nastopil na marsikateri igri in stalno zasleduje dramsko dejavnost, je podal v jasnih obrisih vsebino knjige. Knjigo je ocenil kot pravo zakladnico vsakovrstnih podatkov, datumov, imen, fotografij. V knjigi je tržaški knjižničar in javni kulturni delavec ter publicist Marjan Pertot združil dve svoji ljubezni, ljubezen do amaterskega gledališča in ljubezen do pisane besede. Kot je omenil predavatelj, nam knjiga prikaže izredno navezanost Slovencev v Argentini na gledališke nastope: od prosvetnih iger do visoko umetniško zastavljenih projektov, od recitacij in otroških iger do množičnih odrskih nastopov. Knjiga ki ima nad 500 strani, ima številne fotografije gledaliških nastopov in programov, ki popestrijo gradivo. Popis gledališkega kulturnega delovanja je podroben in vester, kar razodeva, da se Pertot ni omejil na golo urejanje dragocenih podatkov iz krajevnega tiska. Marjan Pertot, kot je ocenil predstavitelj Lojze Rezelj, si je zadal težko delo in ga je uspešno dokončal. Seznam uprizorjenih del obsega 47 strani, bibliografija zdamskih izdanih del obsega 21 strani naslovov, nakar sledi 31 strani osebnega imenskega kazala. Knjigo je založila v *Trstu Založba Mladika*.

Predstavitelj Rezelj je zaključil svoje izvajanje s spominom na pokojne režiserje, ki so ogromno pripomogli k uspehu naše gledališke dejavnosti.

Po predavanju so sledila s strani publike vprašanja in pripombe. Pripomnili so, da je knjiga, ki jo je napisal avtor, ki ni član naše skupnosti, verjetno zato objektivnejša. Ocenjevali in primerjali so kvaliteto in kvantiteto preteklo gledališko dejavnost z aktualno. Ocenili so pomen te izdaje in potrebo po novih publikacijah iz tega področja.

V drugem delu programa pa je bil na vrsti intervju z argentinsko pisateljico, po

očetovi strani slovenskega izvora **Alejandro Laurencich**. Intervju s pisateljico, ki se je vrnila nekaj dni prej iz *Vilenice*, kamor je bila povabljena na srečanje literatov, je imela predsednica SKA dr. Katica Cukjati.

Razgovor je potekal v kastiljščini prijetno in sočno. Publika se je v odgovorih seznanila, kako so potekala otroška leta Alejandre, kako važen vpliv je imela nanjo kot umetnico slovenska stara mama, ki je v domači primorski vasi nastopala kot igralca, kako ji je pripovedovala zgodbe o domačih krajih, ki so vzbujale otroško domišljijo. Po Alejandri očetovi strani so bili predniki Primorci, ki so po prvi svetovni vojni prišli iskat v Argentino boljše bodočnost in so to tudi dosegli. Avtorica pred kratkim izdane knjige „*Vete de mi*“ je omenila, da žal ne zna govoriti slovensko, pač pa ko je bila v Sloveniji na Primorskem, je ugotovila, da tam ljudje govorijo kot je govorila stara mama, česar na primer ni opazila v Ljubljani. Po naravi je nagnjena k umetnosti, celo je mislila, da bo uspela kot arhitektinja ali likovna umetnica, a se je nazadnje odločila za literarno ustvarjanje. Poudarila je, da pri pisanju knjig je tako važen navdih kot vztrajno in metodično delo. Svoj čas se je tudi posvečala ustvarjanju tekstov za filme, kar je seveda posebna literarna zvrst.

To potovanje Alejandre Laurencich v Slovenijo je bilo prvo potovanje in edinstveno doživetje. Občudovala je slovensko podjetnost, odgovornost, pozornost in gostoljubnost. Na tem kulturnem srečanju je vzpostavila stike s našima članoma pisateljem in pesnikom *Tonetom Rodeotom* in prof. *Eriko Pogljajen*, ki je bila tudi povabljen v *Vilenice*. Potovanje je v njej prebudilo vrsto podzavestnih doživetij in spominov.

Avtorica je dobila v argentinski javnosti vrsto priznanj.

Publika je sledila razgovoru z zanimanjem in simpatijo. Sledila so vprašanja o načinih ustvarjanja, o tematiki knjig, o načinu prodora na knjižno tržno področje, o bodočih načrtih in še marsikaj.

Bil je res estetski večer po eni strani s pogledom na našo bogato gledališko dediščino, po drugi strani pa s pogledom na nove literarne možnosti in izzive mlajših generacij.

K. C.

DRUŽINA IN DRUŽBA

Sosedska pomoč

Zanimivo je opazovati, kako se v zadnjih letih veliko govori o prostovoljnem delu, prireja kongrese in seminarje o prostovoljcih, mnogi se tudi pohvalijo, da delajo kot prostovoljci v tej ali oni organizaciji. Hkrati pa je vedno manj pripravljenosti za neposredno pomoč prav tam in takrat, ko sreča človeka v stiski. Vedno manj si ljudje pomagajo med seboj tam, kjer živijo: v družini, med sosedi.

Prav o tem pogosto premišlujem. Morda bi bilo treba že otroke bolj vzgajati za takšno neposredno pomoč. Saj ni najbolj pomembno to, da se vključijo pri tej ali oni organizaciji, ampak da vidijo ljudi okrog sebe, da jih vidijo, ko so veseli, pa tudi, ko so žalostni. To pa tudi pomeni, da se je treba z ljudmi okrog sebe pogovarjati. Verjetno bi se vsi počutili veliko bolje, če bi bolj skrbeli za dobre medsebojne odnose, če bi drug drugemu priskočili na pomoč, ko je treba, pa tudi, če bi kdaj skupaj praznovali.

Res je, da je življenje danes v mnogočem drugačno kot včasih, ko so se na primer na vasi vsi poznali in si tudi pomagali. Je pa tudi v bloku, sredi mesta, možno ustvarjati tople človeške odnose. Včasih to uspeva bolj, včasih manj. Ampak vsaj potruditi se moramo za to. Naučiti se moramo tudi prositi za pomoč. Tudi tega ne znamo ali nočemo. Pa nam prav to lahko odpre

vrata do drugega človeka. Tudi če smo kdaj razočarani, ni razloga, da ne bi prošnje ponovili, morda pri drugem človeku.

Šola mladim posreduje znanje, ki je nujno potrebno za življenje. Nič manj pomembno pa ni mlade vzgajati za dobre medsebojne odnose. Oboje je potrebno. Želim si, da bi se to res dogajalo, v družini in v šoli.

Metka Klevišar

Tomaž Šalamun s pesmimi v New Yorku

Slovenski pesnik Tomaž Šalamun je predstavljal svojo poezijo v New Yorku, najprej na Inštitutu Pratt v Brooklynu, nato pa še v okviru programa ustvarjalnega pisanja na Newyorški univerzi.

Nekdanji kulturni ataše Slovenije v New Yorku velja za enega največjih živečih slovenskih pesnikov, ki je vzbudil pozornost kritikov nemudoma s svojo prvo zbirko *Poker*, izdano, ko je bil star 25 let. Leta 1941 v Zagrebu rojeni Šalamun velja tudi za eno od vodilnih osebnosti evropske poetične avantgarde, številni ameriški kolegi pa ga čislajo zaradi njegovega edinstvenega nadrealističnega sloga.

RAST VIII ob 30-letnici

„Mi študentje smo res veseli, se smejimo vse dni. Vedno vriskali bi in peli in pozdrav se naš glasi: Ramón Falcón.“

Nas ne briga ploha cvekov, ki nas moči do kosti, saj vemo, da že od pamtiveka se študent bori!“

Tako smo prepevali pred tridesetimi leti. Tako smo znova zapeli v soboto, 24. oktobra, ko smo se v Slomškovem domu zbrali dijaki in dijakinje osme RAST-i. Zelo

smo bili veseli, da nas je na srečanje prišlo kar petindvajset bivših sošolcev. Seveda nas danes prav nič več ne brigajo cveki, saj so na vrsti druge nevesčnosti, in sicer sivi lasje, pa kakšne gubice na obrazu, pa odvečne kile, pa kratkovidni smo postali in še marsikaj. Pa kaj bi se pritoževali, saj vemo, da pride z leti vse to na vrsto. Vedno pa nas spremljajo spomini na lepo preživeto mladost in na prelepa študentska leta.

Srečanje smo začeli z zahvalno sv. mašo, ki jo je daroval g. Franci Cukjati. Spomnili smo se vseh pokojnih profesorjev in pokojne sošolke Helene. Med mašo smo ob kitari Bogu peli hvalnico za vsa skupna doživetja in ga prosili za blagoslov.

Nadaljevali smo ob pogrnenih mizah, na katerih je ob vsakem krožniku bila skupna fotografija s potovanja v Bariloche. Na steni je visel plakat s slikami in posrečenimi napisi ob vsakem posnetku. Le kdo je ta in oni, smo ugibali. Pa naši dragi spremljevalci: g. Ivan Korošec, Janez Cukjati, Franci Cukjati, Jože Novak in Berni Durič Gričar (zadnji trije so se srečanja udeležili). Nazdravili smo in ob

asadu dolgo kramljali.

Na vrsto je prišlo delo v skupinah kot nekoč v razredu. Odgovoriti smo morali na vrsto vprašanj (zoprno za dijake) o naši študentski poti in o potovanju v Bariloche. Neverjetno, kaj vse je prišlo na dan. Potem smo odgovore preverili vsi skupaj.

Nato je vsak na kratko opisal svojo življenjsko pot. Kar nekaj sošolcev se je izselilo, in sicer so trije v Sloveniji, dve v Canadi in trije na jugu Argentine. Iz Bariloche nam je poslala pozdrave Angelca Petek Pavšer. Takole je zapisala: „Neverjetno kako teče čas. Pa še vedno ohranjam svež spomin vaših mladostnih obrazov, glasove in kakšne otročarije v razredu. Tudi taborjenje v Barilocheh je nepozabljivo. Vedno ko se peljem mimo, se zavedam, da tisti križ, ki stoji na skali v Valle encantado ob reki Limay, je pripeljala in postavila naša rast. (...)“

Poleg inženirjev, profesorov, učiteljev, obrtnikov in podjetnikov imamo med sošolci tudi priznane umetnike, in sicer slikarke, kiparke, zborovodja. Lani pa nas je s pisanjem presenetil Jože Lenarčič. V uvodu svojega prvenca *Manojo de nomeolvides* je zapisal: „¿Qué es la vida sino aquello que podemos recordar porque nos ha hecho felices, y también infelices?, aunque claro, al final debemos admitir que nunca entenderemos muy bien cómo fue que nos ha ocurrido

todo eso.“

Med nepozabne spomine, ki nas spremljajo v zrelih letih, so prav gotovo ti na mladostne šolske dni. Sedaj bolje razumemo in cenimo delo naših požrtvovalnih profesorjev in v znak hvaležnosti nadaljujemo njihovo delo.

RAST VIII

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Izgubljanje časa

V življenju so nekatere stvari važne in druge ne toliko. Moramo se pobrigati predvsem za tiste, ki so odločilne. To se pravi, da dobro izrabimo čas, da ga ne izgublamo in ne zapravljamo, ampak, da ga uporabimo do zadnje sekunde, ki nam jo daje Bog.

Med važnimi stvarmi je najprej in prav gotovo naše življenje in zveličanje. Smo zato, da živimo, da smo, da uživamo ta ustvarjeni svet, da ga dopolnjujemo, da sodelujemo s Stvarnikom, da napravimo čim več dobrega in si tako zaslužimo tudi večno plačilo.

Delo, zdravje, poklic in sposobnosti nam pri tem pomagajo. Bog nas je z njimi obogatil in daje nam potrebni čas, da si v njem pridobimo vso večnost.

Na tem svetu čas, potem pa večnost, ki ne bo imela konca. Bog je hotel tako in tako se zgodi. To je naš namen in za to smo v svetu.

Oboje je od nas odvisno. Imamo zago-

tovilo in božjo pomoč, delati za čas in za večnost pa moramo mi.

Zato ne izgubljam časa za stvari, ki nam ne koristijo. Minuta izgubljena, ne vrne se nobena. Zapravljene časa ne moremo popraviti in ne nadoknaditi, ker nismo njegovi gospodarji.

Priznajmo si, da je naše življenje velika dobrina in vrednota in naše veliko bogastvo, ki ga ne moremo primerjati z ničemer in ki bo v prenovljeni obliki trajalo vso večnost.

Nismo se rodili slučajno. Bogu je bil všeč naš obstoj in tudi naša sreča. Ne eno in ne drugo nam ni dano na tem svetu in za ta svet, oboje pa nam je obljubljeno v večnosti.

Uporabimo čas tega življenja, postanimo dobri ljudje, napravimo čim več dobrega v korist vseh. Bodimo vsak dan bolj Bogu všeč in si pridobimo tisto, za kar smo od Boga prejeli življenje - večno srečo.

Tako ne bomo samo živeli, delali in trpeli, ampak bomo istočasno izpolnili, koristno uporabili naš obstoj in se za vse Bogu zahvaljevali.

NOVICE IZ SLOVENIJE

DVA NOVA SMRTNA PRIMERA

Prejšnji konec tedna sta umrla še dva bolnika z novo gripo. V slovenjgraški bolnišnici je v soboto zvečer zaradi hude bakterijske pljučnice s sepsom umrl 42-letni moški, ki je bil okužen z virusom nove gripe in je bil kronični bolnik. V nedeljo pa je v ljubljanskem kliničnem centru umrl še en bolnik z novo gripo, ki je bil po poročanju medijev star 29 let in prav tako kronični bolnik. To sta že četrta žrtvi nove gripe v Sloveniji.

Ker bolnikov z novo gripo ne štejejo več, ni mogoče vedeti, koliko je obolelih. Da pa ta gripa prizadene marsikoga, lahko pove Zlatko Dedič, strelec zmagovitega gola proti Rusiji, ki je slovensko nogometno reprezentanco popeljal na svetovno prvenstvo 2010 v Južnoafriško republiko, je zbolel za novo gripo. Nogometaš Bochuma je zaradi povišane telesne temperature izpustil nedeljsko tekmo nemškega prvenstva in je od takrat v bolnišnični oskrbi.

DEVETDESET LET UNIVERZE V LJUBLJANI

V četrtek je minilo točno 90 let od prvega predavanja na Univerzi v Ljubljani, najstarejši in največji univerzi v Sloveniji. Prav tako je pomembno, da je bil od samega začetka delovanja jezik predavanj slovenščina. Univerza šteje 26 članic, od tega 23 fakultet in tri akademije. V lanskem letu je bilo na dodiplomskem študiju vpisanih 41.111 študentov.

OGRETJE KLIME — KLJUB ZIMI

Gospodarska klima v Sloveniji se je novembra po ugotovitvah državnega statističnega urada izboljšala. Desezonirana vrednost kazalca gospodarske klime je bila v novembru za eno odstotno točko višja kot v oktobru, glede na lanski november pa za tri odstotne točke višja. Na zvišanje vrednosti tega kazalnika je vplivalo predvsem večje zaupanje v predelovalnih dejavnostih in večje zaupanje potrošnikov.

SMRTI V SLOVENSKI VOJSKI

Slovenska vojakinja, ki je na Kosovu umrla zaradi poškodbe s strelnim orožjem, je naredila samomor, je potrdil tiskovni predstavnik Slovenske vojske Simon Korez. Čez nekaj dni je še en zaposlen v Slovenski vojski storil samomor. Moškega so našli mrtvega na njegovem domu. Ustrelil naj bi se s malokalibrskim orožjem.

MUZEJ V FUŽINAH

Vlada je potrdila nakup Gradu Fužine v vrednosti petih milijonov evrov. S tem je potrdila pismo o nameri, ki sta ga ministrstvo za kulturo in mestna občina Ljubljana podpisala o sodelovanju pri razvoju Arhitekturnega muzeja Ljubljana in Mednarodnega grafičnega likovnega centra Ljubljana.

NOVI PREDSEDNIK

Pesnik, dramatik in prevajalec Milan Jesih je novi predsednik Društva slovenskih pisateljev. Jesiha so za dveletni mandat izvolili na rednem volilnem občnem zboru društva. Na tej funkciji je zamenjal Slavka Pregla.

PO SVETU

EU 2020

Evropska komisija je ta teden začela posvetovanje o naslednji lizbonske strategije za rast in delovna mesta, imenovani strategija EU 2020. Njen glavni cilj je preoblikovanje Evropske povezave v bolj zeleno in socialno gospodarstvo. Rok za posredovanje mnenj in predlogov v sklopu posvetovanja je 15. januar 2010. Lizbonska strategija se je rodila leta 2000 z velikopoteznim ciljem napraviti EU najkonkurenčnejše, na znanju temelječe gospodarstvo na svetu do leta 2010. Leto pozneje je bil vanjo vključen okoljski poudarek, še leto pozneje pa socialna razsežnost in cilj, naj EU za raziskave in razvoj namenja tri odstotke bruto domačega proizvoda, od katerega je danes še precej oddaljena.

BARROSOVA NOVA KOMISIJA

Predsednik Evropske komisije Jose Manuel Barroso je razkril, kako je razdelil resorje med 26 kandidatov držav članic za prihodnjo komisijo. Slovenski kandidat Janez Potočnik je dobil resor za okolje. Med preostalimi resorji naj izpostavimo, da je resor za širitev dobil Čeh Štefan Füle, resor za denarne in gospodarske zadeve Finec Olli Rehn, resor za konkurenco Španec Joaquin Almunia, Francoz Michel Barnier je dobil resor za notranji trg, Nemec Günther Oettinger resor za energijo, medtem ko ima Danka Connie Hedegaard omenjeni resor za podnebno ukrepanje. Podpredsednikov komisije je pet, med njimi tri ženske, tudi visoka zunanja predstavnica, Britanka Catherine Ashton.

EVROPSKI PARLAMENT

Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe bo Evropski parlament dobil več moči, zato mora z novo pravno podlago uskladiti tudi notranje akte. Evropski poslanci so zato pretekli četrtek v Strasbourgu sprejeli spremembe svojega poslovnika, ki upoštevajo povečanje števila parla-

PISALI SMO PRED 50 LETI

PROSLAVA 10-LETNICE SLOVENSKEGA ŠOLSKEGA TEČAJA ANTON MARTIN SLOMŠEK V RAMOS MEJIA

Slovenski šolski tečaj v Ramos Mejia, ki nosi ime po velikem slovenskem škofu Antonu Martinu Slomšku, deluje uspešno že polnih 10 let. Je med najstarejšimi slov. šolskimi tečaji v slovenskih naseljih na področju Vel. Bs. Airesa. Po številu otrok, ki ga redno obiskujejo, pa tudi med najmočnejšimi. (...)

Proslava je bila 6. decembra na vrtu restavracije Ilirija. Dala je lepo priložnost, da so se starši slovenskih otrok javno zahvalili učiteljici gdč. Anici Šemrovovi, ki že 10 let vzgaja slovenske otroke v narodnem in verskem duhu ter kateheto g. Matiji Lamovšku za pouk verskih resnic v maternem jeziku. (...)

ZAKLJUČEK SLOVENSkih ŠOLSKIH TEČAJEV IN MIKLAVŽEVANJE

Prejšnjo soboto in nedeljo so imeli v raznih slovenskih naseljih že zaključek slovenskih šolskih tečajev. To slovesnost so ponekod združili tudi z Miklavževanjem.

V San Martinu je bil praznik mladine združen z zaključkom šolskega leta in še s proslavo materinskega dne. Uvodna točka je bila govor prof. Stanka Hafnerja.

V Munro je v župnijski dvorani bila lepa akademija, na kateri so nastopali otroci šolskega tečaja, v katerem poučujeta učitelj g. Joža Pirc in katehet g. Albin Avguštin.

V Lanusu: Po uvodni igrici, ki je Miklavžu pripravila pot, je stopil pred polno dvorano in v rimanih verzih govoril vsem. Zatem je pa med otroke razdelil darila.

V Ramos Mejia je bilo Miklavževanje združeno s proslavo 10. letnice tamošnjega slovenskega tečaja.

V San Justo je po kratkih slavonspevih angelov in uvodnih besedah otroškega svetnika, prihrumela na oder skupina hudčev.

V mestu Berazategui bo pa zaključek slovenskega šolskega tečaja 20. decembra na vrtu pri Lovšetovih.

LANUS

V nedeljo 29. novembra je slovensko naselje v Lanusu doživelo lepo slavo. Prvikrat v zgodovini tega okraja - ne samo Slovenski vasi - je bila tu nova maša. Imel jo je slovenski rojak g. Ivan Lužovec, salezijanec, sin g. Janeza Lužovca in njegove žene ge. Julke. Novomašniku je pri prvi daritvi govoril g. Janko Mernik. Po maši je bilo novomašno slavlje v Slovenskem domu v Lanusu.

OSEBNE NOVICE

Poroka. V Floridi sta se 28. novembra poročila Drago Bujas in gdč. Mihaela Prelog. Mladi par je poročil duh. svetnik g. Alojzij Košmrlj, za pričo pa je bil ženinu Rudolf Keršič, nevesti pa njena sestra gdč. Irena Prelog. Iskrene čestitke!

Svobodna Slovenija, 10. decembra 1959 — št. 49

mentarcev, nove zakonodajne pristojnosti in nov proračunski postopek. V poslanske klopi bo z začetkom veljavnosti pogodbe in po ratifikaciji dodatnega protokola o številu poslanskih sedežev sedlo 18 novih evropskih poslancev iz 12 držav.

POROČILO BIH

Visoki predstavnik mednarodne skupnosti v Bosni in Hercegovini Valentin Inzko je Varnostnemu svetu Združenih narodov predstavil doslej že 36. poročilo o položaju v Bosni in Hercegovini. Vsi veleposlaniki držav članic razen Rusa Vitalija Čurkina, ki ga je označil kot neuravnoteženo, enostransko in brez stika z realnostjo, so poročilo pozdravili. Z rusko oceno se je strinjal tudi predsedujoči svetu ministrov Bosne in Hercegovine Nikola Špirič. Inzko je te pomisleke zavrnil in vztrajal, da je poročilo pač odsev realnosti in si nima smisla zatiskati oči pred težavami. Zelo vesel pa bo, če bo lahko v prihodnje predstavil bolj optimistično poročilo.

RESUMEN DE ESTA EDICION

NOMBRAMIENTOS

El sábado 28 de noviembre el Papa Benedicto XVI. estableció algunos cambios de personal en la Iglesia eslovena. En la arquidiócesis de Ljubljana el nuevo arzobispo metropolitano será el Msgr. Dr. Anton Stres, luego de que el arzobispo de Ljubljana Alojz Uran renunciara a su cargo por razones de salud. Por otro lado, en la arquidiócesis de Maribor al actual obispo de Murska Sobota Marjan Turnšek fue nombrado como arzobispo coadjutor con derecho a sucesión del arzobispo de Maribor, Franc Kramberger. Por último, el hasta ahora obispo auxiliar de Maribor, Peter Štumpf, fue nombrado obispo en Murska Sobota. Los obispos asumirán su nuevo cargo cuando cada uno de ellos presente la carta de nombramiento. (Pág. 1) Recordemos que el Mons. Dr. Stres estuvo de visita en la Argentina en el mes de noviembre. En la página 2 publicamos una entrevista exclusiva con él, en la cual aborda los problemas de la Iglesia en Eslovenia y exhorta a los eslovenos en la Argentina a perseverar en sus tradiciones y su cultura.

VINKO BRUMEN

El 6 de diciembre cumplirá 100 años uno de los mejores filósofos eslovenos, el Dr. Vinko Brumen. Nacido en las cercanías de Ptuj, fue profesor de filosofía y psicología en el magisterio de Ljubljana. Sus estudios universitarios continuaron en Alemania e Inglaterra. En 1945 luego de los campos de refugiado se embarcó hacia la Argentina. Obtuvo un importante empleo en una gran editorial de Buenos Aires. Falleció en 1993. Dentro de la colectividad fue uno de los fundadores de la Acción cultural eslovena. En la Argentina se volcó más hacia la filosofía y publicó varios libros. En el espacio de nuestro editorial publicamos un extracto del último capítulo de su libro *Iskanja* (Búsquedas), en el cual enfatiza la importancia del amor en las relaciones sociales. (Págs. 1 y 3)

CRISTO REY

El domingo 22 de noviembre glorificamos la festividad de Cristo Rey y recordamos los 50 años transcurridos desde que falleciera el obispo Dr. Gregorij Rožman. El punto de reunión era la iglesia María Auxiliadora donde el delegado pastoral para los eslovenos por el mundo, Dr. Jure Rode celebró la misa junto con dos sacerdotes. En la homilía enlazó la palabra del día con la figura del obispo Rožman y su inquebrantable fe. Luego de la misa, en el salón del Centro Esloveno se presentó la obra *Andražev norček*, escrita y dirigida por Miha Gaser. (Pág. 3)

CULTURA POR DOS

La Acción cultural eslovena preparó para el 3 de octubre una noche relacionada con el teatro y la literatura. En la primera parte, Lojze Rezelj fue el encargado de presentar el libro *El teatro esloveno en la Argentina*, cuyo autor es Marjan Pertot (editorial Mladika de Trst). El presentador consideró al libro como un verdadero tesoro de todo tipo de información, fechas, nombre y fotografías. Es un compendio detallado de todas las presentaciones que se han producido sobre un escenario argentino en idioma esloveno. En la segunda parte, Katica Cukjati entrevistó a la escritora Alejandra Laurencich, de origen esloveno por línea paterna. Alejandra Laurencich fue invitada a participar del encuentro de literatura *Vilenica*, en Eslovenia. De esta experiencia pudo decir que pese a no conocer el idioma pudo reconocer en Primorska el modo de hablar de la abuela, nacida en esa región; no así en Ljubljana, por ejemplo. El último libro de la autora lleva el título *Vete de mí*. (Pág. 4)

RAST 8

El 24 de octubre los alumnos de la RAST VIII se reunieron en el centro esloveno de Ramos Mejía para recordar los momentos pasados hace 30 años en los salones del Srednješolski tečaj. A la cita vinieron 25 compañeros de curso, un poco cambiados... La misa en agradecimiento la ofreció el p. Franci Cukjati. La reunión siguió con una comida y actividades que activaron la memoria y nostalgia de todos. (Pág. 4)

BUSQUEDA

La embajada de la República de Eslovenia solicita que el Sr. **Ricardo Premrl**, nacido el 30/09/1950 se presente en la embajada para gestionar los asuntos de sucesión o puede llamar al tel. 4894-0621 int. 2 (Pág. 6)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit **Sodelovali so še:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Damijan Petelin, Metka Mizerit, Marko Vombergar, Katica Cukjati, Vera Breznikar Podržaj in Jože Lenarčič. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 180, pri pošiljanju po pošti \$ 245, Bariloche \$ 215; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater, Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhaki - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
2. decembra 2009

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,51 US dolar
1 EVRO	1,58 KAD dolar
1 EVRO	5,78 ARG peso

OBVESTILA

SOBOTA, 5. decembra:
seja odbora SDS Argentina v Slovenski hiši ob 17,30.

Zaključna prireditev Jegličeve šole
Zaključna prireditev Rožmanove šole, sv. maša ob 18. uri. Po prireditvi prihod sv. Miklavža.

Prihod sv. Miklavža v Baragovi šoli
NEDELJA, 6. decembra:
Občni zbor SDO/SFZ
Zaključna prireditev Balantičeve šole in prihod sv. Miklavža.

Zaključna prireditev Jurčičeve šole
Zaključna prireditev Prešernove šole in prihod sv. Miklavža.

TOREK, 8. decembra:
Prvo sveto obhajilo
Zaključna prireditev Baragove šole, ob 18. uri sv. maša.

ČETRTEK, 10. decembra:
Z.S.M.Ž. predbožični sestanek in praznovanje osebnih praznikov, s predhodno sejo.

SOBOTA, 12. decembra:
Veselica narodnih plesov, ob 20. uri na Slovenski Pristavi.

NEDELJA, 13. decembra:
Mladinski dan v San Martinu
ČETRTEK, 17. decembra:
ZSMŽ San Martín vabi na mesečni sestanek, Božičnico, ob 16. uri v Domu. Vsi lepo vabljeni!

PETEK, 18. decembra:
Informativni sestanek otroške kolonije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 20. decembra:
Duhovna obnova za žene in može, ob 7.30 uri v cerkvi Marije Pomagaj.

ČETRTEK, 24. decembra:
Božična polnočnica

OSEBNE NOVICE

Krst
Dne 23. novembra je bila krščena v cerkvi Marije Pomagaj **Nadia Inés Kočar**, hčerka Lojzeta in Irene roj. Zarnik. Botra sta bila Mariela Urbanija ter Tomaž Kočar je nadomeščal Janeza Kočarja, ki je v Sloveniji. Krstil jo je g. Franci Cukjati. **Srečni družini naše iskrene čestitke!**

Smrt
Umrla sta v v Slovenski vasi **Marija Barle roj. Iglič** (94) in v Tigre **Franci Frenšek** (81). **Naj počivata v miru!**

SLOVENCI IN ŠPORT

ZIMSKI ŠPORTI SO ŽE TU!

Slovenska smučarska tekačica Petra Majdič je na klasičnem sprintu za svetovni pokal v finskem Kuusamu osvojila drugo mesto. Zmagala je Poljakinja Justyna Kowalczyk. Tretja je bila Slovakinja Alena Prochazkova.

Slovenski biatlonec Klemen Bauer je zmagal na pokalu IBU v švedskem Idreju. S strelsko ničlo in odličnim tekom je na 10 km za 5,9 sekunde ugnal tudi Norvežana Frodeja Andre-sena, ki je doslej slavil na 14 tekmah svetovnega pokala. Bauer je tako osvojil

tretjo zmago v IBU pokalu.

DVE ŠESTI MESTI: ENO V KUUSAMO, DRUGO V ASPEN

Na desetkilometrski preizkušnji v klasični tehniki za svetovni pokal v Kuusamu je šesto mesto osvojila edina slovenska predstavnica Petra Majdič. V veleslalomu za svetovni pokal alpskih smučark v Aspnu pa je bila šesta Tina Maze (+2,23).

NOV PLAGALNI REKORD

Plavalec Peter Mankoč je na mednarodnem plavalnem mitingu na Dunaju

dosegel nov slovenski rekord na 100 m prosto. Razdaljo je že v predtekmo-vanju preplaval v 47,82 sekunde in še za 26 stotink izboljšal lasten državni rekord, dosežen pred tednom dni v Zagrebu.

Knjižne novosti

Pri Celjski Mohorjevi družbi so izdali sedem knjig; učbenika Osnove psihologije avtorice Barbare Babšek in Komunikacija v zdravstvu treh avtoric, delo Janeza Juhanta Občutek pripadnosti, knjigo več avtorjev Primož Trubar, delo Tineta Mlinariča Katedrale, zgodbe Luka Paljetaka Grenlandski metulji ter knjigo Majde Ravnikar o Koroški in smučanju.

POIZVEDBA

Veleposlaništvo Republike Slovenije vljudno prosi, da se gospod **Ricardo Premrl** roj. 30.09.1950, zglašiš na veleposlaništvu zaradi urejanja zapuščinskih zadev ali lahko pokliče na tel. 4894-0621 int. 2.

Podjetniki, profesionalci, rojaki
Bližajo se božični in novoletni prazniki. Gotovo želite poslati

PRAZNIČNA VOŠČILA

svojim odjemalcem, prijateljem, znancem in rojakom. Oznanilo in Svobodna Slovenija Vam nudita to edinstveno priložnost, da na naših straneh objavite svoje voščilo in za majhen strošek pokrijete celotno slovensko skupnost. Stopite v stik z nami, da Vam zamisel osebno razložimo. Po telefonu: (011) 4636-0841 in (011) 4636-2421 Po elektronski pošti: **dusno_pastirstvo@ciudad.com.ar** ali **esloveniau@sinectis.com.ar** Po pošti ali osebno: **Ramón L. Falcón 4158, C1407GSR Buenos Aires.** Božič je že pred vrati. Pohitite!

Otroška počitniška kolonija

Zedinjena Slovenija bo tudi letos organizirala šolsko kolonijo. Potekala bo v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v cordobskih hribih. **Odpotovala bo 1. januarja zvečer in se vrnila 11. januarja zjutraj.** Udeležijo se je lahko otroci naših šolskih tečajev od 8. do 13. leta. Vodila jo bo **prof. Andrejka Puntar Gaser**. **Celoten strošek kolonije znaša 1.600.- pesov na otroka.** **Pogoji za vpis:** plačilo polovice zneska in predložitev vseh potrebnih formularjev. Vpisovanje traja do 10. decembra. Plačilo ostalega zneska do 29. decembra. **Informativni sestanek bo v petek, 18. decembra ob 20. uri v Slovenski hiši.** Število razpoložljivih mest je omejeno, zato svetujemo, da z vpisom pohitite. **Društvo Zedinjena Slovenija.**

„Vaše srce naj se ne vznemirja.
Verujte v Boga in vame verujte!
V hiši mojega Očeta je mnogo bivališč.
In za pot tja, kamor grem, veste“ (Jn 14,1.2.4.).

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je v sredo 25. novembra, v 95. letu starosti zapustila naša draga mama, babica, prababica, gospa

Marija Barle roj. Iglič

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste prišli pomoliti za dušo rajne Marije, posebno še prelatu dr. Juretu Rodetu, G. Mirkotu Grbcu in sobratom duhovnikom Don Boskove in Vincencijeve družine za sveto mašo in molitve.

Priporočamo jo v molitev!

Žalujoci:
hčerka **Marica** z družino
sinovi: **Janko** in **Mihi** z družinama,
Franci, Tinko, Jaka
in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Villa Angela (Chaco), Cleveland, Prevoje

20let
Folklorna skupina PRISTAVA praznuje 20 let obstoja in vas vabi na
VESELICO NARODNIH PLESOV
v soboto **12. decembra ob 20. uri** na Slovenski Pristavi.
Pridružite se in praznujte z nami v plesu, glasbi in lepi družbil
Igral bo ANSAMBEL in DJI
Vas pričakujemo!

Počitniški Dom
Dr. Rudolfa Hanželiča
Sporočila da bo v **poletni sezoni** na razpolago gostom od meseca decembra do vključno februarja s sledečimi cenami:

Januar 2010		Februar 2010	
Enoposteljna soba	\$130	1. polovica	20% popusta
Dvoposteljna soba	\$120 na osebo	2. polovica	30% popusta
Triposteljna soba	\$100 na osebo		
Štiriposteljna soba	\$ 85 na osebo		

Cene vključujejo: kompletno postrežbo (zajtrk, kosilo in večerjo), posteljno perilo in brisače. Čiščenje sob in menjava perila po volji gostov.
Popustek: do 1. leta zastonj | od 1 do 12 let polovična cena | od 12 let dalje cena za odraslo.
REZERVACIJE: 011-4629-6794 | 1544125924 | dgrohar@yahoo.com.ar